

پیشوا شیخ الحدیث مولانا محمد رفیع صاحب مدظلہ العالی کا علمی مجموعہ

مدنی دیباچہ عثمانیہ

مولانا محمد رفیع صاحب مدظلہ العالی کا علمی مجموعہ

پیشوا
ادارہ اشاعت الاسلام
فصل اول

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مدنی دیاں رباعمیاں

پیر محمد مقصود مدنی

ادارہ نور الاسلام، فیصل آباد

سلسلہ اشاعت: 74

تاریخ اشاعت: جون 2021ء

ہدیہ: =/250

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں:

نام کتاب: مدنی دیاں رباعیاں

شاعر: پیر محمد مقصود مدنی

کمپوزنگ: محمد حسیب مدنی

سرورق: چشتی گرافکس

ترتیب: علی حسن زیدی

پروف: محمد شعیب احسن مدنی / حافظ غلام تضری عطاری مدنی

مطبع: زیدی لیزر پرنٹنگ، فیصل آباد 0300-6619124

ناشر: ادارہ نور الاسلام، فیصل آباد

اہتمام: اہل قلم کا اشاعتی ادارہ

انتساب

والدِ گرامی

فنائی الرسول، فیضیابِ بابا فرید

حضرت باباجی حاکم علی چشتی، صابری، نوشاہی، قادری رحمۃ اللہ علیہ

(محمد مقصود مدنی)

تعارف

مبلغ اسلام شاعرِ اہلسنت محقق و مصنف

قبلہ ابو احمد پیر محمد مقصود مدنی

محبت عشق درد جیسی خوبیوں کے مالک کا جہاں ذکر آتے تو ایک نام ضرور
ذہن میں گردش کرتا ہے وہ نام محمد مقصود مدنی ہے جو محبت رسول ﷺ سے سرشار درد
اہلبیت و صحابہ میں گم اور عشق اولیاء میں محو ہے

آپ کے والد گرامی فنا فی الرسول حضرت بابا جی حاکم علی چشتی صابری نوشاہی
قادری رحمۃ اللہ علیہ اور آپ کی والدہ ماجدہ رحمۃ اللہ علیہا عشق رسول میں مستغرق تھے
قبلہ محمد مقصود مدنی نے دنیاوی علوم کے ساتھ ساتھ کئی علوم میں دسترس حاصل کی اسی
سلسلہ میں سعودی عرب میں مقیم مختلف ممالک کے جید علماء سے کسب فیض کیا آپ
نے حضرت قبلہ پیر سید محمد منظور آصف طاہر بادشاہ زیب آستانہ عالیہ چورہ شریف کے
دستِ حق پرست پر بیعت کی اور خلافت سے مشرف ہوئے اس کے علاوہ سید سخی محمد شاہ
صاحب بھاڈیوالہ شریف حضرت پروفیسر منظور احمد المروف مسکین سائیں مشوری
شریف سید وارث علی جیلانی شاہ صاحب مفتی عبدالحلیم ناچوری بابا گلزار شاہ المعروف
قطب سائیں بابا جی محمد سلیمان عبد اللہ لاکھو اور کئی بزرگان دین سے خلافت اور اجازت
حاصل کی سعودی عرب کے قیام کے دوران مدینہ طیبہ کی بادب حاضریوں کی
بدولت نام کے ساتھ مدنی نسبت اختیار کی حضرت علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ سے شرف

تلمذ حاصل کیا اور نعت اور منقبت کے کئی مجموعے تحریر کئے اس کے علاوہ مختلف دینی موضوعات پر تحقیقی کتب کی تالیف کا سلسلہ بھی جاری ہے آپ مختلف ممالک میں تبلیغ اسلام کے سلسلہ میں جا کر اہل اسلام کی روحانی تربیت فرما رہے ہیں

(ادارہ)

حمدال ساریاں

حمدال ساریاں دا مالک تُوں مولا
خالق تُوں معبود اے ذات تیری

ذره ذره اے تیری تسبیح کردا
سارا جگ کر دا مُناجات تیری

ہر اک دن مولا تیری حمد کردا
حمد کر رہی اے ہر اک رات تیری

کُجھ وی نہیں مقصود اے تُوں ہا ہجوں
ہر اک بات اندر مولا بات تیری

اوہدی حمد کر تے

اوہدی حمد کرینے جس دے در اتوں
پئی مخلوق اے ساری دی ساری رجدی

جہدی ذات ستار العیوب سوہنی
رہندی عمییاں دے سدا عیب کجدی

جس دے نام مبارک دی نال برکت
ہر مصیبت اے بندے توں دور بھجدی

حماں گل مقصود نے اوس خاطر
جہدے نام دی ہر تھاں اے ناد وجدی

حمد بیان کردا

ہر ہر ذرہ اے حمد بیان کردا
حمد رب دی ہر اک ستارا کردا

حمد کر دا بیان اے ہر قطرہ
حمد ہر اک سمندر کنارا کردا

حمد کر دے بیان نے پھل پتے
حمد مولا دی ہر اک کنارا کردا

ادہی حمد مقصود وی ہے کردا
جہدی حمد جہان اے سارا کردا

کریم عظیم ربا

توں رحیم کریم عظیم ربا
پورا منگتے دا مولا سوال کر دے

تینوں واسطہ نبی دی آل دا ای
میری آس دا ہرا توں ڈال کر دے

تیری حمد تے سوہنے دی نعت لکھاں
باشعور کر دے لازوال کر دے

قال قال وچ عمر مقصود گزری
میرے قال تائیں مولا حال کر دے

کر دے کرم ربا

کر دے کرم ربا اوں نبی صدقے
 جہدی گل تُوں کدی وی موڑ دا نہیں

آس کر دا ایس پوری بے آسیاں دی
 آس کسے سوالی دی توڑ دا نہیں

تیرے بوہے تے میں ہے صدا کیتی
 ہور کوئی دوارہ میں لوڑ دا نہیں

تیرے در تُوں ای لیناں مقصود مدنی
 غیر نال اُمید میں جوڑ دا نہیں

قرینہ اے بندگی دا

بناں ذکر دے قلب ناں صاف ہووے
 ذکر دیندا قرینہ اے بندگی دا

جدوں عشق دا نُور عطا ہووے
 فیر وِس دا مدینہ اے بندگی دا

سجدہ شوق جدوں ادا کریے
 مَنتھا بن دا خزینہ اے بندگی دا

جہنوں عشق دا کیف مقصود ملدا
 پڑھدا اوہو شبینہ اے بندگی دا

بیسے نوراودوں

ناں سی آدم ناناں آدم دا ناناں بیسی
کملی والڑے دا بیسی نوراودوں

ناں سی شے کوئی ناناں ذہن کوئی
ناں سی لفظ ناناں شعر شعور اودوں

جدوں موسیٰ دیدار دی طلب کیتی
اوپدے ای نوراوتھیں چمکیا طور اودوں

جدوں ظلمت مقصود سی عام ہو گئی
نورا احمد نے کیتا ظہور اودوں

بے مثال سوہنا

بے مثال اللہ بے مثال سوہنا
بے مثال اوہ وی بے مثال ایہہ وی

مشکل حل کردا سوہنا رب میرا
آوے مشکل تے سکدا ٹال ایہہ وی

دیندا اوہ تے نبی تقسیم کردا
ہے رزاق اوہ وی تے لچپال ایہہ وی

رب وی سن دا مقصود ہے منگتیاں دی
کردا پورے ہے سب دے سوال ایہہ وی

پڑھدے دَرُودِ رہیے

کملی والے تے پڑھدے دَرُودِ رہیے
عمل ایہو اے رب دے قریب کردا

پڑھ دا ریندا دَرُودِ جو نبی اُتے
مولا اوس تائیں بانصیب کر دا

پڑھ کے ویکھ لے درداں دے ماریا توں
حل مسئلے دَرُودِ عجیب کر دا

ہے شفا مقصود دَرُودِ اندر
مَرَضِ دُور اے مدنی طیب کر دا

جودِ رود پڑھدا

کمی والے تے بھیجو دَرودِ سارے
ایہو کم اے رب ذوالجلال کردا

پڑھ کے جدوں دَرودِ سلام کرئیے
مولا فیر ہے پورے سوال کردا

جو دَرودِ پڑھ دا اوہنوں ملے رحمت
کرمِ خاص اے نبی لچپال کر دا

جس دا وردِ مقصودِ دَرودِ ہووے
رب اوس تائیں لازوال کر دا

چھل آوندی

رَل کے جھتے وی پڑھیے دَرود یارو
رب دی رحمت دی اوتھے ہے چھل آوندی

جھڑا سوہنے تے سدا دَرود پڑھ دا
مشکل کوئی نہیں اوس دے ول آوندی

پاک نبی دے پاک دَرود صدقے
جنت قدماں دے وچ ہے چل آوندی

اے مقصود دَرود دے باجھ سانوں
ناں کوئی ورد آوندا ناناں کوئی گل آوندی

درود حضور اُتے

حدوں ودھ درود حضور اُتے
بن کے آیا جو رحمت جہان دی اے

ذکر جہدا رفعتاً خدا آکھے
حد بھلا کی اوس دی شان دی اے

نام اوہدا اذاناں دے وچ گونجے
حُرمت اوس دے نال اذان دی اے

نام لیوا مقصود حضور دا ہاں
نعت پاک صدقے دُنیا جان دی اے

راہواں روشن

جھتے جھتے وی چمکیا نُورِ ازلی
رب نے کیتیاں اوہ جلوہ گاہواں روشن

جدوں مدنی حبیب دی ہوئی آمد
رب نے کیتیاں نُورِ تھیں راہواں روشن

تکلیا آمنہ دے جدوں نُورِ تائیں
کر لیئاں سی حوراں نگاہواں روشن

چمیاں جدوں حلیمہ سرکار تائیں
ہوگیناں مقصود سی ساہنواں روشن

سند ایمان دی

آمد ہو گئی رب دے نُور دی اے
گھڑی خاص آج خوشی منان دی اے

پُھل مہک رہے نے پیچھی چہک رہے نے
خاص رحمت آج رب رحمان دی اے

دُنیا وچ اوہ جان بہار آیا
بہدی جان تھیں جان جہان دی اے

نُور رب دا آیا مقصود مدنی
حُب جیس دی سند ایمان دی اے

محفلِ نعت

سوہنا نبی جہان دے وچ آیا
ظلمت پھرے لکدی نُور چھا رہیا اے

جہدی نعت خوانی کیتی گل نییاں
سوہنا آمنہ دے گھر وچ آ رہیا اے

نُور اول سی جھڑا مستور آزلوں
مکے پاک وچ جلوہ فرما رہیا اے

اوہنو کمی مقصود نہیں کوئی رہنی
جھڑا محفلِ نعت سجا رہیا اے

موجاں مان دے

نعتاں ساریاں نبی منٹھار دیاں
پارے جہنے وی پاک قرآن دے نے

نعت خوانی سرکار دی رہیے کر دے
اچے مرتبے تائیوں حسان دے نے

جہڑے محفل نعت سجاوندے نے
قبر حشر اندر موجاں مان دے نے

پڑھدے جہڑے دَرود مقصود ہر دم
اوہناں تائیں حضور پہچان دے نے

حضرتِ آمنہ نے

سوہنے نبی کریم دی ہوئی آمد
ڈیرا ہر تھاں بہاراں نے لا لیا اے

حوراں ملکاں نے سوہنے دے قدم چمکے
اپنا اپنا مُقدر چمکا لیا اے

حضرتِ آمنہ نے نُور آکھ کے تے
سوہنے لعلِ نُوں سینے لگا لیا اے

ربِ اُمّتی کہہ کے مقصود سوہنے
سیرِ نُوں سجدے دے اندر جھکا لیا اے

بزم سجدی

بزم سجدی جتھے میلاد دی اے
رحمت خاص اے رب العلیٰ کر دا

اللہ اوس دی جھولی نوں بھر دیندا
جہڑا سوہنے دے بوہے سدا کر دا

اوہدے لبان نوں آکے جبریل چُجھے
جہڑا سوہنے دی صفت و ثناء کر دا

نعت اوس دی کیوں ناں مقصود پڑھیے
ہے تعریف جس دی خود خدا کر دا

یار دی گل

نور و نور ہو گئی اے بزم ساری
چھڑ گئی اے رب دے یار دی گل

نویں آئی بہار بہار آتے
جدوں کیتی اے جان بہار دی گل

کمی والے دے صدقے ہے بن جانی
مختر وچ ہر اک گنہگار دی گل

سدا عاشقاں کیتی مقصود مدنی
لجپال مدنی تاجدار دی گل

رخساراں دی یاد

جدوں پُھل گلاب دا دیکھیا میں
اوپدے نوری رُخساراں دی یاد آگئی

چمن زار میں جدوں وی کوئی تکلیا
اوپدے گلگیاں بازاراں دی یاد آگئی

جدوں غار میں دیکھیا ہے کوئی
مکے پاک دے غاراں دی یاد آگئی

منزل میری مقصود آسان ہوگئی
رحمت بھریاں بہاراں دی یاد آگئی

سجا رہیے آں

جس دا پڑھیا میلاد اے گل نبیاں
ایس اوہدیاں نعتاں سنا رہے آں

ایس جھنڈیاں تے جھنڈے لا لا کے
جبرائیل دی سنت منا رہیے آں

پڑھ کے نعت سرکار دی دنی راتیں
توشہ جنت دی خاطر بنا رہیے آں

رب نے کہیا مقصود اے کرو خوشیاں
تایوں محفلاں ایس سجا رہیے آں

سرکار آوناں

منزل میری مدینہ حضور دا اے
طیبہ باحجہ نہیں مینوں قرار آوناں

ایہو عشق کہندا درِ یار اُتے
بار بار جانا بار بار آوناں

رات آج دی عمید دی رات یاروں
آج دی رات ہے دل نُون قرار آوناں

بزمِ نعت مقصودِ سجانی رکھیو
مخفلِ وچ ہے میری سرکار آوناں

مخفلِ نعت دے وچ

بہدے دل اندر حُبِ نبی ہووے
عشق ہوندا اے اوس دی بات دے وچ

نام اچا اویس بلال پایا
گم ہو کے نبی دی ذات دے وچ

اوس رات دی راتاں چوں شانِ اعلیٰ
سوہنا نبی آیا جیس رات دے وچ

بہدے اُتے مقصود حضورِ راضی
اوہو ای آوندا اے مخفلِ نعت دے وچ

حضور دا اے

سُورج چن وچ نُور حضور دا اے
ہر اک ببھل وچ جلوہ حضور دا اے

حاجت اوس دی رہوے ناں کوئی باقی
بہدی جھولی وچ ٹکڑا حضور دا اے

جتھے ہر ویلے ورہدا نُور رہندا
ودھ کے عرشاں تُوں روضہ حضور دا اے

بے سایا اے نبی مقصود میرا
فر وی ہر تھاں تے سایا حضور دا اے

نور لیدے

مُنکر رہوے سڑ دا بغض و حسد اندر
ذکرِ نبی تھیں عاشقِ سرور لیدے

اَنھے نبی دا نور نہیں ویکھ سکدے
نور والے ای نور توں نور لیدے

عشقِ حضرت اویس دا دس دا اے
فیض رہے عاشقِ دُور دُور لیدے

آجاوے جے کوئی مقصودِ مجرم
دامن وچ نے میرے حضور لیدے

مہینہ آوندا

ٹھلے جھڑا حضور دا نام لے کے
ساحل اُتے ضرور سفینہ آوندا

کم ظرف وی آوے جے در اُتے
کملی والے توں لیکے خزینہ آوندا

اوہدی یاد اندر جُو وی اشک ڈھلے
بن دا موتی یا بن کے نگینہ آوندا

عاشق روندے مقصود نے ہو اندر
سال بعد جاں حج دا مہینہ آوندا

نام نُون چُمیاں ایس

جھتے جھتے وی سوہنے دے قدم لگے
سُنیاں اوس مقام نُون چُمیاں اے

مستی اوہناں نُون خاص عطا ہوگئی
جہناں عشق دے جام نُون چُمیاں اے

جہڑے شعراں وچ ذکر حضور آیا
ملاکاں اوس کلام نُون چُمیاں اے

اوہنوں رب مقصود پیار کر دا
جہنے سوہنے دے نام نُون چُمیاں اے

عطا ہووے

بڑا کرم ہندا اُس تے رب دا اے
عشق نبی دا جس نوں عطا ہووے

نبی سوہنے دے ذکرِ جمیل صدقے
حاصل قلب نوں نُور و ضیا ہووے

او تھے رحمتِ خدا دی چھا جاندی
جتھے سوہنے دی صفت و ثناء ہووے

اوہ مقصود اے محفلِ نعت کر دا
جس وچ عشقِ رسولِ خدا ہووے

عاشقاں نے

بہدی نعت خوانی سوہنا رب کر دا
نعت اوہدی سنائی اے عاشقاں نے

اوہدے آون تے لائٹاں لگا تے
اپنی قسمت چمکائی اے عاشقاں نے

سب کجھ سوہنے دے نام توں واریا اے
کیتی نیک کمائی اے عاشقاں نے

سوہنے رب دا حکم مقصود من کے
بزم نعت سجائی اے عاشقاں نے

حضور آگئے

چن سورج دی روشنی پئی پھکی
کملی والے حبیب دے نور آگے

سب زمین آسمان تے اک پاسے
پہنچے عرش توں دور حضور آگے

رب توں اُمت دی بخشش کروا لئی سی
عرض کر کے رب غفور آگے

تکلیا نبی مقصود اوہ نال اکھال
جہڑے نور نے ساڈیا طور آگے

قدمِ حُجْم کے

میرے نبی کریم دے قدمِ حُجْم کے
مٹی ہوئی اکسیرِ مدینے دی اے

سارے شان دے وچ نے ماہِ اعلیٰ
ودھ شان پر جج دے مہینے دی اے

میں نہیں دُنیا دے مال دی طلب رکھ دا
میری آرزو طیبہ وچ جینے دی اے

سَدُو ہن تے مقصودِ نُوں یا آقا
آس چراں توں ایس کھینے دی اے

حضور دی یاد

نخلستان کھجوراں دے ویکھ تے
طیبہ والی کھجور دی یاد آگئی

ذرے ویکھ کے طیبہ دے راہ وچوں
مینوں جلوہ ء طور دی یاد آگئی

جدوں ویکھیا اے گلستان کوئی
طیبہ شہر پُر نور دی یاد آگئی

اشک اکھاں چوں جاری مقصود ہو گئے
جدوں مینوں حضور دی یاد آگئی

مدینے دی یاد

جدوں ٹھنڈی ہوا دی ملی فرحت
ٹھنڈے ٹھار مدینے دی یاد آگئی

سبزہ ویکھیا جدوں وی اکھیاں نے
سبز گنبد نگینے دی یاد آگئی

پھل تے ڈھلی تریل نوں ویکھیا تے
نوری نوری پسینے دی یاد آگئی

میری اکھاں چوں خون مقصود ڈھلایا
جد وی حج دے مہینے دی یاد آگئی

شاہِ جہان آیا

آجا نبی کریم دے در اُتے
ہے قرآن دے اندر فرمان آیا

جس وچ کمی کوئی نہیں جس وچ ریب کوئی نہیں
بے مثال لے کے سوہنا شان آیا

جس تک نبی رسول کوئی پہنچیا نہیں
رحمت لے کے اوہ شاہِ جہان آیا

ہے رفعا دی شان مقصود دسوی
شانِ نبی سچ سارا قرآن آیا

اوہدا دل روندا

اوہدا دل روندا اوہدی اکھ روندی
جہنوں عشق سرکار دا مل جاوے

اوہدے دل وچ فراق دے بلن لائبو
جدوں درد دلدار دا مل جاوے

اوہدے پلے وچ خیر ضرور پیندی
چھٹا جیسے نوں پیار دا مل جاوے

اوہنوں پیار دے نال مقصود
جد کوئی بکریاں چار دا مل جاوے

قرآن دا اے

عشقِ نبی دے باہجہ نجات کوئی نہیں
ایہو فیصلہ پاک قرآن دا اے

اہنوں سند ایمان دی لببھی ایں
جہڑا انبی تائیں مالک جان دا اے

شانِ نبی دا کر کے انکار مٹلاں
راہِ مکتبہ دُوزخ نوں جان دا اے

پھڑیا پلا مقصود حضور دا اے
ڈر لہہ گیا حشر میدان دا اے

نسبت دی خیر ہووے

سوہنے نبی دی نعت پکھان میری
کملی والے دی نسبت دی خیر ہووے

میری جھولی وچ خیر سرکار دی اے
اوہدے دستِ کرامت دی خیر ہووے

مینوں نعتاں دی دولت عطا کیتی
اوہدی نظر عنایت دی خیر ہووے

ایہو سدا مقصود دُعا میری
اوہدی آل تے عترت دی خیر ہووے

شہرِ نبی دی مٹی

سوہنے نبی دے قدم نوں چم کے تے
شہرِ نبی دی مٹی اکیر ہو گئی

جدوں نعتِ رسول دی ملی نسبت
میری جگ دے وچ توقیر ہو گئی

مینوں کوئی وی پہلوں ناں جان دا سی
میری سوہنے دے صدقے تشہیر ہو گئی

جدوں سوہنے دا نام مقصود چپیا
میری شہد توں مٹھی تقریر ہو گئی

سخی لچپال

نعت خوان ہاں مدنی سرکار دا میں
کوئی کمال نہیں ایس کمال توں ودھ

حال قال بنیاں قال حال بنیاں
حال قال تے قال ہے حال توں ودھ

لچپال نہیں ہونا جہان آتے
کملی والڑے سخی لچپال توں ودھ

میرے سخی نے کرم مقصود کر کے
دتا مینوں ایس میرے سوال توں ودھ

سینہ ٹھار دا اے

وفادار جو مدنی محبوب دا اے
جان مال سرکار تُوں وار دا اے

او تھے اوندے نے ملک اسمان ولوں
ذکر جھتے وی ہندا دلدار دا اے

جہڑا کر دا میلاد حضور دا اے
رب اوں دے بھار اُتار دا اے

اِیں نعت مقصود ہاں تاں پڑھدے
ذکرِ نبی ساڈا سینہ ٹھار دا اے

غریب دی ڈھال

مَرُو نال کی دیواں مثال اوہدی
میرے سوہنے دی مثل مثال کوئی نہیں

حُسن جھڑا محبوب دا دس سکے
رَب نے خلقیا ایسا خیال کوئی نہیں

بہدے بوہے تے خلقت تمام رَجدی
میرے سخی ورگاتے لچپال کوئی نہیں

نبی باہجوں مقصود جہان اندر
کسی ماڑے غریب دی ڈھال کوئی نہیں

حضرت عبدالمطلب

عبدالمطلب دی شان کمال ویکھو
دادا جان اوہ میرے حضور دے نے

عظمت وکھری ملی اے جگ اندر
حامل بنے اوہ نبی دے نور دے نے

شان نبی دے دادے دی لکھن لگیا
لرزے زاویے عقل شعور دے نے

نبی پاک دا اے خاندان اچا
منکر ایویں مقصود پئے جھور دے نے

شانِ حضرتِ عبداللہ

شانِ حضرتِ عبداللہ نُونِ ملی وکھری
 جہدے متھے وچ نبی دا نُونِ چمکے

وَالِدِ نَبِیَّیَا رَسُوْلَا دے بادشاہ دا
 جہدے نُونِ دے صدقے تھیں طور چمکے

نُونِ والے توں نُونِ دا منگِ صدقہ
 نبی پاک دے صدقے ضرور چمکے

کملی والے دے صدقے مقصودِ ورگئے
 کملے جھلے تے بے شعور چمکے

شان اُچی

علی پاک دے باپ دی شان اُچی
چاچا جھڑا رسولِ مختار دا اے

دادا حسن حسین لُچپال دا اے
نعت خوان حبیبِ مختار دا اے

ابو طالب سرکار دا نام اُچا
آج وی لکھاں ڈبیاں بیڑیاں تار دا اے

ابو طالب مقصود حضور اُتوں
جان مال سارے بچے وار دا اے

شانِ صدیقِ اکبر

ابو بکر صدیق دی ویکھ عظمت
جان یار دے اتوں لٹائی جس نے

نال نبی دے سچی وفا کیتی
کنڈ نہیں یارنوں کدی دکھائی جس نے

جدوں دین نون مال دی لوڑ پیسی سی
واری یار توں ساری کمائی جس نے

ہو مقصود قربان سرکار اتوں
عظمت رب کولوں دکھری پائی جس نے

حضرت عمر فاروق

حضرت عمر فاروق دا دیکھ رتبہ
 جہنوں منگن لئی نبی دُعا کیتی

آلِ پاک تھیں عمر پیار کیتا
 سوہنے نبی دے نال وفا کیتی

اوہنوں آکھاں خطا دا ہے پُتلا
 جہڑا آکھے کہ عمر خطا کیتی

نام لیا جاں مقصود عمر دا اے
 میری دُور اے رب نے بلا کیتی

حضرت عثمان

شانال والا عثمان ذیشان سوہنا
جہنے دین اتوں جان وار دتی

ڈبن لگی سی کشی اسلام والی
خون دے عثمان نے تار دتی

ڈہلیا خون عثمان قرآن اتے
جان دتی تے نال وقار دتی

خون اپنا دے کے مقصود مدنی
رخ دین دی سُرخی نکھار دتی

مولا علی دے عاشق

مولا علی دے سچیاں عاشقاں نُوں
دین دُنی وچ رُتبہ کمال ملیا

مینوں کسے وی شے دی لوڑ ناپیں
ویر نبی دا علی لچپال ملیا

چُچی پاک دہلیز اے علی دی میں
میرا عرش تھیں جا کے خیال ملیا

مولا علی مقصود دی بھری جھولی
علی پاک تُوں بناں سوال ملیا

علیٰ لجمپال کردا

مشکل وچ جو اوہنوں پکار دا اے
کرم فوراً اے علیٰ لجمپال کردا

بھر دیندا اوہ جھولی اے منگتیاں دی
درِ علیٰ تے جو وی سوال کر دا

مشکل پل وچ حل فرما دیندا
مولا علیٰ اے کرم کمال کر دا

میرا علیٰ کریم مقصود ہر دم
ہے دھیان میرا نال نال کر دا

عشقِ علی وچ

اسیں پکے غلام سرکار دے ہاں
سانوں لوڑ نہیں سناں دے پچیاں دی

عشقِ علی وچ یار فنا ہو جا
قدر بڑی اے بھانڑاں مچیاں دی

شان پاک قرآن دے وچ آئی
مولا علی سرکار دے پچیاں دی

دامن پھڑیا مقصود نے آل د اے
ملی ازولوں غلامی اے سچیاں دی

کربلا دے خونی میدان

کربلا دے خونی میدان اندر
امتحان دتا آکے سیداں نے

دیو دین دا مُڑ کے جگا دتا
تیل خون والا پا کے سیداں نے

سَر بُلند قرآن نوں ہور کیتا
کٹیاں ہتھال اُتے چا کے سیداں نے

خُوشی وِڈی مقصود جہان تائیں
سارے غم سینے لا کے سیداں نے

قربان کیتا

کمی والے کریم دے دوہترے نے
جہڑا کم کیتا عالی شان کیتا

گلشن نبی دا سُتے یزیدیاں نے
ظلم و جبر دے نال ویران کیتا

کیڈا حوصلہ سخی شبیر دا اے
قاسم اکبر قربان جوان کیتا

چھ مہینے دا اصغر مقصود ویکھو
سید ہتھاں تے چک قربان کیتا

حال کر بلا دا

حال کر بلا دا دساں میں کیویں
خونی منظر نہیں کیتا بیان جاندا

پُچھو باپ کولوں کہ میدان ولے
پُتر کیویں ہے گھلیا جوان جاندا

کدوں دین وچ رہنی سی جان یارو
جے ناں سید حسین بچان جاندا

قاری ہووے مقصود جے نبی زادہ
فیر نیزے تے پڑھیا قرآن جاندا

بیمار دے نال

سب کجھ وار کے دین توں سیداں نے
 وعدہ پورا سی کیتا سرکار دے نال

خالی لے کے کچاوے سی مڑی زینب
 طیبہ وچوں سی گئی پراور دے نال

باقی سید سی سارے قربان ہو گئے
 مڑیاں بیبیاں کله بیمار دے نال

حد صبر دی مکی مقصود جس تے
 کون رلے گا اوہدے کردار دے نال

حسین دی اے

نبی پاک دے صدقے غلام ہو گئی
خلقت ساری دی ساری حسین دی اے

نبی سوہنے نے چایا اے موہڈیاں تے
کیتی نبی دلداری حسین دی اے

ابراہیم حسین توں وار دتا
جان نبی نوں پیاری حسین دی اے

قبر حشر وچ کم مقصود اونی
غنمخواری تے یاری حسین دی اے

نسبت کی اے

نسبت کی اے اُلفت دا ناں دوجا
سچا رابطہ ہووے تے گل بن دی

اُدھی رات نُوں یار دی یاد اندر
بندہ رج کے روے تے گل بن دی

کالے دفتر گناہواں دے نال ہنجواں
مَل مَل کے دھوے تے گل بن دی

جہدے نال اے نسبت مقصود اوہدی
راہ اندر کھلوے تے گل بن دی

نسبت و لیاں دی

حاصل اوہنوں نہیں کدی وی نُور ہندا
نسبت والیاں دی جہنوں چاہ ای نہیں

نسبت والیاں نوں منزل آپ ملدی
بناں نسبت دے لھبدا راہ ای نہیں

جو نہیں نسبت دے دائرے وچ آوندا
دیندا اوس نوں کوئی پناہ ای نہیں

کیویں ملے مقصود خدا اوہنوں
سچے ولی دی جس تے نگاہ ای نہیں

سکون و کھرا

نسبت اولیاء دی جد وی ملی مینوں
میرے قلب نوں ملیا سکون و کھرا

موت زندگی زندگی موت بن دی
ایس نگری وچ چلدا قانون و کھرا

نسبت مرشد دے نال جے ہووے سچی
فیر لھبدا سرِ ممکنون و کھرا

نور نال مقصود خمیر رہندا
سارے جگ توں سید دا خون و کھرا

نبی دی آل ہندی

تک کے ولیاں نوں مَتھے تے وٹ نہ پا
ذات اولیاء دی لازوال ہندی

کدوں اہناں تے مشکلاں آوندیاں نے
جہناں کول اے مرشد دی ڈھال ہندی

لجاں پال دے نے رب دے ولی سارے
ذات سخیاں دی بڑی لچپال ہندی

کوئی نہیں اوہناں نوں خوف مقصود رہندا
سرتے جہناں دے نبی دی آل ہندی

رنگِ وفا ملدا

مرشد بعد ناں جلوے نصیب ہندے
مرشد ملے تے رنگِ وفا ملدا

بُوٹی عشقِ والی اوہدوں مہکدی اے
جدوں درد اے بندے نُوں آ ملدا

ہندی یار دی دید اے در آتے
مِل دا یار تے کھل لہوا ملدا

سچی گل اے ایہو مقصود مدنی
مرشد باہجوں ناں قربِ خدا ملدا

نگاہ ہووے

مرکز بن دا اے اہو تجلیاں دا
جہڑے قلب وچ سوہنے دی چاہ ہووے

تخت فوق زمین آسمان ویکھے
اللہ والے دی جدوں نگاہ ہووے

منزل قدماں دے بیٹھ ہے آپ آوندی
جدوں عشق دا ملیا راہ ہووے

کوڈی مِل مقصود نہیں بناں مرشد
بھاویں لوکاں دی نظر وچ شاہ ہووے

رسائی ہو گئی

جہڑا ولی دی آیا پناہ اندر
اوحدے قلب دے اندر روشنائی ہو گئی

جہناں رب تُوں ولی نہ وکھ جانے
اوہناں نال اے ساری خدائی ہو گئی

اوہنوں قُرب خدا دا مل گیا اے
ولی اللہ تک جہدی رسائی ہو گئی

رب دے ولیاں تھیں لائی مقصود مدنی
قلب و نظر نُوں حاصل صفائی ہو گئی

غوثِ الثقلین سوہنا

پترِ علی دا لاڈلا نبی دا اے
سخی حسن حسین دا چین سوہنا

ہراک ولی دے موہڈے تے قدم اُسدا
شاناں والا اے غوثِ الثقلین سوہنا

جھڑا غوثِ نُوں دلوں پُکار دا اے
مُشکل اُوس نوں دیندا نہیں پین سوہنا

رکھ نظر مقصود اے منگتیاں تے
توڑ دیندا اے غماں دے لین سوہنا

درِ غوثِ توں

مُونہوں منگی مراد اے غوث دیندا
غوثِ جلی تے بوہے تے آ سہی

درِ غوثِ توں کدی نہیں ناں ہندی
دامن ادب دے نال وچھاتے سہی

تیرے لاگے وی مشکلاں آوناں نہیں
نعرہ غوثِ دا ذوق تھیں لاتے سہی

نظرِ کرم مقصود ضرور کر سی
غوثِ جلی تھیں پیار کما تے سہی

لعل علی دا

لال علی دا غوثاں دا تاجور اے
اوہدی وچ نگاہ جہان سارے

تلی اُتے ہے رانی دے وانگ ویہندا
غوث میرا اے کون و مکان سارے

اوہدی نظر دے بیٹھ خدا کیتے
ایہہ زمین ساری آسمان سارے

کسے شے دی تھوڑ مقصود ناپیں
ایتھوں مقصد مقصود مل جان سارے

داتا علی ہجویری

آلِ نبی اولاد اے علی دی اے
نام علی سوہنا رب دے ولی دا اے

داتا علی ہجویری اے لقب سوہنا
رتبہ شان ملیا قطب جلی دا اے

ایہدے پاک دربار دا ویکھ نقشہ
منظر ملدا مدینے دی گلی دا اے

پیر کامل مقصود ہے ناقصاں لئی
گنج بخش داتا ہندالولی دا اے

اٹھے پہر جاری

داتا صاحب دے بوہے تے ویکھ آکے
لنگر ہے جھتے اٹھے پہر جاری

داتا پاک دے نوری دربار اُتے
ہر دم ہے رہندی نوری نہر جاری

داتا صاحب دے بوہے تے آون منگتے
منگن والیاں دی لہر بہر جاری

ہے مقصود اوہ داتا دا آستانہ
جھتے فیض دا رہندا اے بحر جاری

فرید میرا

پاک پتن دا راجہ فرید میرا
آوے منگتا تے جھولی بھر پور کر دا

شکر دیندا اے شکر گزار تائیں
دُکھاں ماریاں دے دکھ نوں دُور کردا

بُوسہ آپ دی چوکھٹ دا لوے جھڑا
رب قلب اوہدا نُور نُور کر دا

جو وی آوندا مقصود ہے در آتے
میرا بابا ہے کرم ضرور کر دا

نظر بابا فرید دی

بابا پاک دے پاک دربار اُتے
رحمت آپ آکے پھیرے مار دی اے

اوہنوں خواجہ اجمیری نواز دیندے
جو وی جُجم دا چوکھٹ سرکار دی اے

نظر بابا فرید دی رب دی سونہہ
لکھاں ڈبیاں بیڑیاں تار دی اے

بوہا جنت دا مل مقصود مدنی
ایتھے ای گل بن دی ہر گنہگار دی اے

حضرت صابر نے

حضرت صابر نے کرم کمال کر کے
باوا صاحب توں فیض کمال پایا

حد صبر دی صابر تے ہے مکی
تائیوں رب توں جاہ و جلال پایا

صابر پیا دی شان میں کی دساں
صاحب حال نے حال توں حال پایا

باراں ورھے سی بھکھ مقصود کٹی
تائیوں لقب صابر لازوال پایا

آدب نال

کُجھ وی ملدا نہیں ادب دے باہجھ یارا
ادب نال ای ملدا ایمان وی اے

آدب نال ای قرب حبیب ملدا
آدب نال ای ملدا عرفان وی اے

آدن نال حقیقت دی ملے منزل
آدب نال ای ملدا ایقان وی اے

آدب نال مقصود حضور ملدے
آدب نال ای ملدا رحمان وی اے

بناں عشق توں

چکاں جھوٹھیاں پیا اوہ لکھ مارے
ہیرا بن دا دوستا کچ کوئی نہیں

جدوں تیک ناں ہجر دا سیک پہنچے
بھانبر عشق والا سکدا مچ کوئی نہیں

مُرشد باہجھ ناں منزللاں ملدیاں نے
بناں عشق توں سکدا نچ کوئی نہیں

بھٹھی عشق دی جھڑا مقصود بھجدا
عشق رہن دیندا اوہدا کچ کوئی نہیں

مینوں عشق کہندے

مینوں عشق کہندے ناں ایں عشق میرا
آزمائشاں دا مینوں سردار کہندے

نوکر میرے نے ہجر و فراق اتھرو
عاشق سارے نے مینوں دلدار کہندے

روون دھوون نُون چپین قرار کہندے
اگ دی گرمی نُون جان بہار کہندے

میں مقصود نہیں سمجھ وچ آسکدا
سارے اُنج تے مینوں نے یار کہندے

پنجتن پاک دا کرم

پنجتن پاک دا کرم اے سُنیاں تے
پنجتن پاک ساڈے نال نال رہندے

آلِ نبی دے بن دے غلام جہڑے
ملدے اوہناں نوں اعلیٰ کمال رہندے

نامِ علی جے لیئے تے ملے سبھ گچھ
نا جواب رہندے نا سوال رہندے

اوہناں تھاواں نوں کہوے مقصودِ جنت
جتھے زہرا بتول دے لعل رہندے

